

liberatus ad sanam redierit mentem. Toto dein quadriennio visus est pacatior, donec Bulla UNIGENITUS infirmo cerebro furorē iterum suscitavit; dum in Epistola 2. ad Lovanienses Theologos pag. 4. postquam in se recepit justificandas, & commendandas propositiones damnatas, nonam, & sedecim sequentes, tanquam tutissima, & inconcussa Dogmata SS. Augustini, & Thomæ, ad Cardinalem Ferrarii conversus: *O Ferrarii, inquit, esne tu Prædicatorum Ordinis? Juraſti tu in Divum Thomam? Ab hoc scilicet Cardinale Pontificem existimat circumventum, quanvis primam, ac præcipuam deceptionis culpam conjiciat in quendam Patrem de la Fontaine Societatis Jesu, dicens: Omnia hæc imputo non tam Domino meo CLEMENTI, quam cuidam homini, qui ut sub specie pietatis seducat, non habet Societas à Deo deserta prudentiorem; qui quondam Didacus Oropega, aliàs proprio nomine vocatur Pater de la Fontaine. Utinam nunquam natus fuisset ille fons! Ille, ille est serpens qui seduxit (Eminentissimum) Ferrarii Heram, & illa, vel ille Adamum Pontificem. Audiendis istiusmodi Jansenistarum naniis, ac mendacis pridem assuevimus. Pro se ita respondit ille Didacus literis ad amicum datis die S. Augustino sacrâ 1715. *Decipi nempe doctissimum Cardinalem Ferrarium, quem quidem semper reveritus sum, sed allocutus nunquam. Neque is est qui in dogmaticis à me decipi valeat, uti nec alter, quem à me deceptum adversarius fingit, sed ad utriusque Eminentissimi pedes mihi potius sedendum esset, ut discerem, quam de docendis fallaciter cogitandum.**

Talia ante Arnaldi, & Quesnelli in Hollandiam adventum audita nunquam à Missionariis sunt; & ubi terrarum à Catholicis, vel Catholicum nomen sibi vindicantibus, si Jansenianos hypocritas exceperis, talia audiuntur? Ad contumelias habent Thomistæ, & cæteri Religiosi, quod respondeant ex S. Cypriano Epist. 52. ad Antonian: *Non possunt laudare nos, qui nobis displicentes, & contra Ecclesiam rebelles, sollicitandis de Ecclesia fratribus violenter insunt.* Et teste S. Gregorio lib. 1. in Ezechielem Hom. 9. *Perversorum derogatio vitæ nostræ approbatio est; quia ostenditur nos aliquid justitiæ habere, si illis displicere incipimus, qui non placent DEO.* Ezech. 2. *Nè timeas eos, neque sermones eorum metuas; quoniam increduli & subversores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. Verba eorum nè timeas, & vultus eorum nè formides, quia domus exasperans est. Quemadmodum contemnenda eorum odia, & contumeliæ sunt, ita nec audiendæ blanditiæ, syrenum canti-*

bus, & serpentium sibilis perniciosiores. Ocludendæ eis sedulo aures, & fores, qui non veniunt, nisi ut mactent, & perdant; novi, atque execrabiliores Polyphemi, qui hospitii gratiam (ut luctuosum Missio Batavica exemplum est) non corporum, sed animorum interitu remunerantur.

CAPUT VIII.

De Quesnelli professione Fidei subdola, & minime sufficienti circa Gratiam, Libertatem, & Mortem Christi pro salute hominum.

ANNO 1657. Clerus Gallicanus in Comitibus decreverat, Constitutionem Alexandri VII. contra Jansenianam hæresim, ab omnibus esse accuratissimè observandam, ut autem submissio uniformis omnium esset, & minime ambigua, formulam composuit ab Ecclesiasticis singulis subscribandam. In hac quilibet subscribentium se submittit Constitutionibus Innocentii XI. & Alexandri VII. ac propositiones 5. in libro Jansenii contentas, corde, & ore condemnat, agnoscitque eas non esse Sancti Augustini, cujus sententias Jansenius perperam, & contra S. Doctoris mentem interpretatus sit. Formulam hæc Jansenistæ clamoribus, & scriptis statim infectati sunt. Stabat autem Rex pro sanctione Cleri, & debitâ Pontificibus obedientiâ. Rebelles, quos neque religio, neque Ecclesiæ moverat autoritas, premebat Regis juvenis, & potentissimi indignatio. In tanto discrimine opportunè eis accidit Convenarum Antistitis, quasi mediatoris, patrocinium. Excogitare modum, quo & Romano Pontifici satisfacere viderentur, & non subscriberent professioni Fidei à Cleri Comitibus imperatæ. Composuere scilicet quinque articulos; si corticem verborum spectes, à schola Thomistica non abhorrentes, & quodammodo quinque Jansenii propositionibus oppositos, adeo ut à pluribus dein Thomistis fuerint approbati. Alii eos dixere ambiguos, & ad fallendum singulari industriâ concinnatos. Jactabant Jansenistæ, his omnem suam de gratiæ efficacitate, de prædestinatione gratuitâ, & damnatarum quinque propositionum materiâ sententiam contineri. Hos per Convenarum Antistitem miserunt ad Alexandrum VII. ejusque submisere judicio, addentes, se promptissimos ad præstandum, si quid amplius ab eis Pontifex desideraret. Romam quoque advennerat literæ Episcoporum Galliarum, quibus indicabant sua ad reducendos errantes stu-